

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudkyně JUDr. Terezou Kučerovou,
ve věci

žalobce: **X**, narozen dne X
bytem X
zastoupen Mgr. Barborou Černou, advokátkou
se sídlem Čimická 717/34, 182 00 Praha 8

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížova 1292/25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 4. 2023, č.j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 6. 4. 2023, č.j. X a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 14. 12. 2022, č.j. X, **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 7 418 Kč do třiceti dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho právní zástupkyně.

III. Žalovaná **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah žaloby

1. Žalovaná rozhodnutím ze dne 14. 12. 2022, č.j. X zamítla žádost žalobce o starobní důchod, a to pro nesplnění podmínek § 28 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), a s přihlédnutím k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009. Žalobce ke dni 29. 2. 2020 získal pouze 28 let a 108 dnů pojištění a pouze 27 let a 181 dnů doby pojištění dle § 11 a 13 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, žalobce tak nesplnil podmínku získání 35 let doby pojištění založenou § 29 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění ani podmínku získání 30 let doby pojištění uvedené v § 11 a § 13 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Žalobce pak ke dni 29. 2. 2020 nesplnil ani podmínky dané § 29 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění a § 29 odst. 3 písm. b) téhož zákona. Námitky uplatněné žalobcem proti tomuto rozhodnutí byly žalobou napadeným rozhodnutím zamítnuty. Žalovaná se ztotožnila se závěry prvostupňového orgánu a zdůraznila, že žalobce v období od 1. 10. 1977 do 31. 12. 1982 získanou dobu pojištění neprokázal, ačkoli tvrdil, že v tomto období „dodělával učení“ a současně vykonával praxi ve státním podniku PAL Kbely. Žalovaná k tomuto uvedla, že se její pražská pobočka obrátila na nástupnickou společnost uvedeného státního podniku – Maloja Investment SICAV, a.s., která však sdělila, že žádný doklad o praxi účastníka řízení v organizaci PAL Kbely nevlastní. Z kádrového hodnocení vystaveného vedoucím kádrového oddělení státního podniku ze dne 29. 4. 1985 se naopak podává, že je hodnocena pouze doba od 1. 1. 1983 do 12. 12. 1984, kdy žalobce měl absolvovat závěrečné učňovské zkoušky a doba jeho praxe od 13. 12. 1984 do 29. 4. 1985. V rámci tohoto hodnocení bylo zmíněna „*krátká doba, kdy žalobce nemohl plně projevit své schopnosti*“, z čehož žalovaná usoudila, že praxe žalobce v uvedeném státním podniku trvala pouze od roku 1983. Žalovaná dále konstatovala, že na základě potvrzení německého nositele pojištění má za prokázané, že žalobce v době od 11. 5. 2012 do 30. 6. 2022 získal v Německu dobu pojištění v rozsahu 111 dnů. K žalobcem požadovanému datu přiznání starobního důchodu – 29. 2. 2020 – však podmínky pro vznik nároku na starobní důchod splněny nebyly.
2. Žalobce se s uvedenými závěry žalované stran nesplněné doby pojištění neztotožnil, protože jej spolu s jemu předcházejícím prvostupňovým rozhodnutím navrhuje zrušit a věc žalované vrátit k dalšímu řízení. Po svém příjezdu do Československa v roce 1975 nastoupil nejprve na odborné učiliště Vítkovických železáren Klementa Gottwalda a po absolvování dvou let studia dne 1. 11. 1977 přešel ze zdravotních důvodů do PAL Kbely, n.p., kde nejprve proběhlo zaškolení a dne 4. 12. 1978 složil kvalifikační zkoušky pro obor strojírenský dělník. Poté žalobce pracoval pro uvedeného zaměstnavatele, přičemž v roce 1984 dodatečně dokončil svůj učební obor a získal výuční list, který byl nezbytný pro vyhovění jeho žádosti o zvýšení mzdy.

3. Žalovaná dle žalobce nepostupovala v souladu s § 50 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť si neopatřila podklady nutné pro rozhodnutí. Žalovaná v souvislosti s ověřením doby pojištění žalobce od 1. 10. 1977 do 31. 12. 1982 oslovila společnost, která však dle údajů z obchodního rejstříku nebyla nástupnickou organizací národního podniku PAL Kbely, protože se jí nepodařilo získat žádný doklad o praxi žalobce. Žalovaná tak postupovala nedůsledně, nástupnickou společností uvedeného národního podniku byla spol. PAL a.s., která byla zrušena, přičemž ze zprávy o likvidaci se podává, že veškerý písemný materiál této společnosti se nachází ve spol. SEVERA-VSO, s.r.o. v likvidaci či ve Státním oblastním archivu v Praze. Jestliže navíc žalovaná nemohla opatřit doklady u nástupnické společnosti, měla žalobce vyzvat k doložení prohlášení o zaměstnání či prohlášení od dvou jeho spolupracovníků s úředně ověřeným podpisem. Pokud tak žalovaná neučinila, byl skutkový stav zjištěn nedostatečně a v důsledku toho bylo vydáno nezákonné rozhodnutí.
4. Pokud jde o kádrové hodnocení ze dne 29. 4. 1985, jeho výstupy týkající se „*krátké doby*“ se vztahují k hodnocení doby práce v nástrojárně, tedy ke kvalifikaci, která byla získána vyučením, nikoli k hodnocení průběhu zaměstnání žalobce od roku 1977.
5. Žalobce k žalobě přiložil mj. kádrové hodnocení ze dne 29. 4. 1985; osvědčení o kvalifikační zkoušce ze dne 15. 12. 1978, osvědčující odborné znalosti a dovednosti v povolání strojírenský dělník; potvrzení o vyučení a učební době, dle něhož žalobce v období do 21. 11. 1984 do 11. 12. 1984 složil závěrečné učňovské zkoušky v oboru nástrojář a dále čestné prohlášení V. H. D. o tom, že v období od roku 1981 do roku 1987 pracoval pro zaměstnavatele PAL n.p. ve strojírenském oboru. Dne 13. 7. 2023 pak žalobce soudu dále zaslal čestné prohlášení P.H.K. ze dne 20. 6. 2023, dle něhož uvedená prohlašující osoba uvádí, že v období od dubna 1975 do října 1977 studovala s žalobcem na učilišti ve Vítkovicích a od října 1977 do roku 1984 studovala a pracovala se žalobcem v podniku PAL n.p. Praha 9 - Kbely. Během této doby prohlašující s žalobcem i bydlel, a to v podnikové ubytovně PAL n.p. Praha 9 - Kbely.

II. Vyjádření žalované a replika žalobce

6. Žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhla její zamítnutí pro nedůvodnost. Uvedla, že žalobce neprokázal, že by v rozhodné době od 1. 10. 1977 do 31. 12. 1982 získal potřebnou dobu pojištění. Žalobcem předložené důkazy neprokazují, že by v uvedené době vykonával studium, složení závěrečné zkoušky v roce 1984 neprokazuje, že studium probíhalo souvisle od jeho prvopočátku. Současně nebylo prokázáno, že by v rozhodné době vykonával praxi v PAL Kbely, n.p. Žalovanou oslovená nástupnická společnost PAL Kbely n.p. – Maloja Investment SICAV, a.s. sdělila, že žádný doklad o praxi žalobce v organizaci PAL Kbely, n.p. nevlastní. Uvedená společnost se pak ani neohradila proti tvrzení žalované o tom, že je nástupnickou společností PAL Kbely, n.p., pro žalovanou je tak její sdělení směrodatné a pokud správní soud shledá, že na tvrzení žalobce o nesprávně osloveném právním nástupci národního podniku něco je, nechť si sám informace od žalobcem uváděné spisovny SEVERA-VSO vyžádá.

7. Rovněž čestná prohlášení předložená žalobcem k žalobě dle žalované neprokazují jím údajně získanou dobu pojištění v období od 1. 10. 1977 do 31. 12. 1982. Manželka žalobce nemůže prokazovat jeho dobu pojištění, a to obzvlášť za situace, kdy sama v podniku nepracovala. Další svědci se pak dle žalované pouze snaží prokázat skutečnost, že v letech 1981 – 1987 sami u zaměstnavatele PAL Kbely, n.p. pracovali, nikde však nezmiňují ani žalobce ani jeho vztah němu. Žalobcem předložené svědecké výpovědi tak jsou dle žalované neprůkazné a nemají žádnou důkazní relevanci ve vztahu k předmětu řízení.
8. K žalobcem doplněnému čestnému prohlášení P. H. K. ze dne 20. 6. 2023, žalovaná uvedla, že ani to nijak neprokazuje, že studium žalobce probíhalo souvisle od jeho prvopočátku až do složení závěrečné zkoušky.
9. Žalobce v replice k vyjádření žalované poukázal na skutečnost, že jím předložené osvědčení ze dne 15. 12. 1978, z něhož je zřejmé, že v období od 1. 10. 1977 do 31. 12. 1982 pracoval v PAL Kbely, n.p., prokazuje, že evidence podle osobního listu důchodového pojištění žalobce, jež je pokladem správních rozhodnutí v projednávané věci, není úplná. Čestná prohlášení svědků V. a D. prokazují zaměstnání v PAL, n.p. v letech 1981 a 1982, čestné prohlášení I.D. prokazují zaměstnání v PAL, n.p. od roku 1980. K tomu žalobce dále doložil výuční list svědka D.. Spolu s replikou žalobce dále soudu předložil čestné prohlášení Ing. L. Q. U., který prohlásil, že byl vedoucím skupiny v PAL, n.p. a specifikoval, že se žalobcem v tomto podniku pracoval od prosince 1977 do roku 1985, dále potvrdil, že žalobce od prosince 1983 do prosince 1984 studoval na tovární odborné škole. Ing. L. pak dále předložil listiny prokazující jeho působení v PAL, n.p. v rozhodné době.
10. Žalobce dále v replice opětovně konstatoval, že ze strany žalované došlo v průběhu správního řízení k oslovení nesprávného subjektu, coby nástupce PAL, n.p. Žalovaná se v průběhu správního řízení ani nepokusila zajistit doklady k zaměstnání žalobce a nereagovala ani na jeho sdělení, dle nichž je možné prokázat dobu jeho zaměstnání čestnými prohlášeními dvou svědků. Dle žalobce měla žalovaná ověřit jeho působení v PAL, n.p. ve Státním oblastním archivu v Praze, případně ve spisovně SEVERA-VSE, s.r.o. v likvidaci. Žalobcem předložená čestná prohlášení potvrzují spornou dobu jeho zaměstnání v období od roku 1977 do roku 1982.

III. Průběh jednání před krajským soudem

11. Dne 28. 8. 2023 bylo u krajského soudu konáno ústní jednání, v rámci kterého strany sporu setrvaly na svých vyjádřeních a závěrech uvedených v průběhu celého soudního řízení. V průběhu jednání krajský soud provedl důkazy navržené žalobcem, a to čestným prohlášením jeho tehdejší přítelkyně, I. D., ze dne 10. 6. 2023; kádrovým hodnocením žalobce ze strany pracovníka PAL, n.p., ze dne 29. 4. 1985; osvědčením vydaným PAL, n.p., dne 15. 12. 1975, o tom, že žalobce v době od 6. 1. 1978 do 4. 12. 1978 získal odborné znalosti a dovednosti v povolání strojírenský dělník; potvrzením Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 29. 3. 2019, o vykonání závěrečných učňovských zkoušek žalobce v období od 21. 11. 1984 do 11. 12. 1984 v učilišti PAL, n.p. včetně katalogového listu týkajícího se učební doby od 1. 10. 1975 do 30. 9. 1978 a prodloužené do 7. 12. 1984; čestným prohlášením D. V. H. o jeho zaměstnání v PAL, n.p. v období od roku 1981 do roku 1987; rodným listem T.D., syna žalobce; čestným prohlášením V. T. D. ze dne 5. 6. 2023 o jeho zaměstnání

v PAL, n.p. v období od roku 1981 do roku 1988; čestným prohlášením žalobce ze dne 26. 5. 2023 o jeho zaměstnání v PAL, n.p. v období od 1. 10. 1977 do 31. 12. 1982; čestným prohlášením P. H. K. ze dne 20. 6. 2023 o tom, že spolu se žalobcem studoval v období od dubna 1975 do října 1977 a pracoval s ním v PAL, n.p. v období od října 1977 do roku 1984; průkazem zaměstnance PAL, n.p., P. H. K.; čestným prohlášením L. Q. U. ze dne 7. 8. 2023 o tom, že spolu se žalobcem pracoval s ním v PAL, n.p. v období od prosince 1977 do dubna 1985 (toto prohlášení bylo během jednání předáno v originální podobě); kádrovým hodnocením L. Q. U. ze strany PAL, n.p., ze dne 2. 1. 1989; osvědčením vydaným PAL, n.p. dne 12. 1. 1989 o tom, že L. Q. U. v národním podniku získal v období od 1. 12. 1977 do 14. 1. 1989 dovednosti v povolání „mechanik“ (originální znění osvědčení předloženo žalobou během ústního jednání); sdělením Státního oblastního archivu v Praze ze dne 9. 8. 2023 a sdělením komerční spisovny SEVERA-VSO II s.r.o. ze dne 17. 8. 2023. Během ústního jednání byl taktéž proveden důkaz listinou v podobě korespondenčního psaní předloženého žalobcem, které bylo žalobci doručováno dne 20. 12. 1979 na adresu národního podniku PAL.

IV. Právní hodnocení krajského soudu

12. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“).
13. Žaloba je důvodná.
14. Předmětem sporu v projednávané věci je otázka, zda žalobce v období od 1. 10. 1977 do 31. 12. 1982 splnil potřebnou dobu pojištění dle § 29 odst. 3 písm. a) zákona o důchodovém pojištění.
15. Podle posledně citovaného zákonného ustanovení platí, že pojištěnec, který nesplňuje podmínky uvedené v § 29 odst. 1 písm. g) až k) zákona o důchodovém pojištění, má nárok na starobní důchod též, jestliže dosáhl důchodového věku po roce 2014 a získal alespoň 30 let doby pojištění uvedené v § 11 a § 13 odst. 1.
16. V projednávané věci správní orgány dospěly k závěru, že žalobce ke dni 29. 2. 2020, od něhož žádá přiznání starobního důchodu, získal 28 let a 108 dnů doby pojištění a 27 let a 181 dnů doby pojištění uvedené v § 11 a § 13 zákona o důchodovém pojištění a nesplnil tak podmínku získání 35 let doby pojištění dle § 29 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, ani podmínku získání 30 let doby pojištění dle § 29 odst. 3 písm. a) zákona o důchodovém pojištění.
17. Dle správních orgánů nebylo ve správním řízení prokázáno, že žalobce v období od 1. 10. 1977 do 31. 12. 1982 dobu pojištění získal.
18. Z obsahu spisové dokumentace krajský soud zjistil, že žalobce v žádosti o starobní důchod ze dne 3. 5. 2021 uplatnil datum přiznání důchodu od 29. 2. 2020. V rámci přehledu činností a náhradních dob od ukončení povinné školní docházky až do dne podání žádosti o důchod uvedl, že v období od 1. 10. 1975 do 1. 10. 1978 byl v učení na SOU Praha (viz katalogový list), od 1. 1. 1983 do 12. 12. 1984 pak u PAL n.p., Praha (viz potvrzení o učení), od 16. 4. 1985 do 26. 3. 2006 dle evidence ČSSZ a od 5. 11. 2012 doposud pojištěn v Německu.

19. V návaznosti na výzvu žalované ze dne 22. 9. 2022, k doložení dokladů osvědčujících dobu pojištění v rozhodné době žalobce v písemnosti doučené žalované dne 8. 11. 2022 uvedl, že od 1. 10. 1975 do 30. 9. 1977 studoval na učilišti a vykonával odbornou praxi ve Vítkovických železárnách Klementa Gottwalda, od 1. 10. 1977 přestoupil do národního podniku PAL Kbely, kde vykonával praxi a zároveň dokončoval studium. Dne 12. 12. 1984 vykonal závěrečnou zkoušku na SOU Praha 3 a následně pracoval v PAL n.p. V období od 26. 4. 1984 do 22. 7. 1992 žalobce byl zaměstnán ve společnosti Chemopetrol Litvínov. K tomuto žalobce kromě potvrzení spol. Unipetrol RPA předložil také Potvrzení Archivu hlavního města Prahy ze dne 29. 3. 2019 o výuční a učební době, z něhož se podává, že žalobce v období od 21. 11. 1984 do 11. 12. 1984 složil závěrečné učňovské zkoušky v učebním oboru nástrojář na SOU Praha 3. Součástí tohoto potvrzení jsou též kopie katalogových listů, ze kterých plyne, že žalobce ve školním roce 1975 – 1976 absolvoval I. ročník, ve školním roce 1976 – 1977 absolvoval II. ročník a ve školním roce 1983 – 1984 absolvoval III. ročník s tím, že ke dni 2. 12. 1983 byl převeden na obor nástrojář a dne 10. 12. 1983 vykonal obecnou rozdílovou zkoušku z předmětu Technologie - nástrojář. Učební doba je vymezena od 1. 10. 1975 do 30. 9. 1978 s tím, že byla prodloužena do 7. 12. 1984.
20. Žalobce dále v námitkách ze dne 9. 1. 2023 směřujících proti prvostupňovému rozhodnutí žalované uvedl, že v letech 1978 až 1984 dodělával učení a současně vykonával praxi v organizaci PAL Kbely, n.p., Praha 9.
21. Na základě shora uvedených námitek se žalovaná dne 5. 11. 2021 obrátila na spol. Maloja Investment SICAV a.s., kterou považovala za nástupnickou společnost národního podniku PAL, s žádostí o zaslání potvrzení o době zaměstnání žalobce od 13. 12. 1984. Odpověď na tuto žádost není obsahem správního spisu, avšak ze sdělení vedoucí oddělení Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 26. 1. 2023 se podává, že spol. Maloja Investment SICAV a.s. měla žalované písemně sdělit, že žádný doklad o praxi v organizaci PAL Kbely, n.p., Praha 9, nevlastní.
22. Obsahem spisové dokumentace je dále hodnocení žalobce ze dne 29. 4. 1985 vyhotovené vedoucím kádrového oddělení PAL, n.p., ze kterého se podává, že žalobce dne 1. 1. 1983 nastoupil do učňovského střediska při závodě PAL a dne 12. 12. 1984 vykonal závěrečné učňovské zkoušky v oboru nástrojář. Od 13. 12. 1984 pak byl zařazen na pracoviště montáž rychloměrů a později přešel do nástrojárny, kde byl přidělen ke špičkovému pracovníkovi střediska, za tak krátkou dobu však nemohl plně projevit své schopnosti.
23. K žalobě pak žalobce předložil čestné prohlášení své tehdejší přítelkyně a matky jeho syna, I. D., ze dne 10. 6. 2023, jímž prohlašuje, že žalobce znala již v roce 1980, kdy pracoval pro národní podnik PAL. Dále uvádí, že se jim v roce 1983 narodil syn a žalobci bylo z ekonomických důvodů v letech 1983 – 1984 umožněno roční studium za účelem zlepšení úrovně jeho dovedností a zvýšení platu. Po absolvování kvalifikace pak žalobce byl v dubnu 1985 přemístěn do továrny Chemopetrol Litvínov. Předloženo bylo dále čestné prohlášení V. H. D. z 26. 5. 2023 a V. T. D. ze dne 5. 6. 2023, jimiž tito prohlašují, že v době od roku 1981 do roku 1987 (1988) pracovali v národním podniku PAL. Dalším čestným prohlášením ze dne 26. 5. 2023 pak sám žalobce prohlašuje, že v období od 1. 10. 1977 do 31. 12. 1982 pracoval v národním podniku PAL.

24. Dne 13. 7. 2023 krajský soud obdržel další čestné prohlášení, a to od pana P. H. K., který tímto prohlásil, že od dubna 1975 do října 1977 studoval se žalobcem na učilišti ve Vítkovících a od října 1977 do roku 1984 s žalobcem studoval a pracoval v podniku PAL, n.p., přičemž během této doby se žalobcem bydlel v podnikové ubytovně PAL, n.p. Spolu s tímto prohlášením byla předložena též kopie průkazu zaměstnance vystaveného na jméno P. H. K..
25. Krajský soud dále z výpisu obchodního rejstříku státního podniku PAL (jako státní podnik byl v obchodním rejstříku zapsán od 30. 6. 1989 do 18. 3. 1991 – pozn. krajského soudu) zjistil, že tento státní podnik byl na základě rozhodnutí ministra strojírenství a elektrotechniky ČR č. 115/1990 ze dne 19. prosince 1990 ke dni 31. 12. 1990 z tohoto rejstříku vymazán. Z rejstříkového záznamu obchodní společnosti PAL a.s. v likvidaci pak krajský soud dále zjistil, že tato společnost je právním nástupcem státního podniku PAL s.p. Společnost PAL a.s. byla v obchodním rejstříku zapsána od 19. 3. 1991 s tím, že do ní byl vložen veškerý hmotný majetek zrušeného státního podniku, a to na základě rozhodnutí [ministerstva strojírenství a elektrotechniky České republiky](#) ze dne 19. prosince 1990, č. j. 1030/642/90, kdy jediným akcionářem byl Fond národního majetku ČR. Jak dále vyplývá ze sbírky listin obsažených v obchodním rejstříku, společnost PAL a.s. byla dne 15. 3. 2009 zrušena s likvidací, přičemž ze zprávy o této likvidaci plyne, že veškerý spisový materiál této společnosti byl předán k archivaci a případné skartaci do spisovny SEVERA-VSO s.r.o., dokumenty ukládané dle zákona č. 499/2004 Sb. jsou založeny ve Státním oblastním archivu Praha.
26. Stran právního nástupnictví po spol. PAL a.s. lze doplnit, že právním nástupcem této společnosti byla spol. PAL International, a.s. (později vedená pod firmou Areál Kbely a.s.), která byla následně rozdělena odštěpením a založením nové spol. PAL International s.r.o., na níž přešla část majetku spol. PAL International, a.s. Zbylá společnost Areál Kbely a.s. pak zanikla fúzí se spol. Maloja Investment SICAV a.s.
27. Krajský soud dále z obchodního rejstříku zjistil, že z důvodu absence jednatele byla i spol. SEVERA-VSO s.r.o. s likvidací zrušena, přičemž tato likvidace dosud ukončena nebyla. Soud se proto na uvedenou společnost jakož i na Státní oblastní archiv Praha obrátil s žádostí o informace o zaměstnancích národního podniku PAL v letech 1977 až 1982.
28. Dne 9. 8. 2023 krajský soud obdržel sdělení Státního oblastního archivu v Praze, v němž se uvádí, že se zde soudem požadované dokumenty týkající se zaměstnanců státního podniku nenacházejí. Archiválie, jež má archiv k dispozici, byly v roce 2010 převzaty z komerční spisovny Severa-VSO, s.r.o., kde by měly být dokumenty nástupnické akciové společnosti Pal a.s. v likvidaci k dispozici. Skartační návrhy z let 2013 – 2016 adresované společností Severa-VSO, s.r.o. oblastnímu archivu požadované dokumenty rovněž neobsahovaly.
29. Dne 15. 8. 2023 krajský soud ze strany žalobce obdržel čestné prohlášení L. Q. U. ze dne 8. 8. 2023, v němž se uvádí, že jmenovaný v roce 1977 přišel studovat a pracovat do továrny n.p. PAL, kde působil jako vedoucí skupiny. V období od prosince 1977 do roku 1985 pracoval se žalobcem v továrně n.p. PAL a od prosince 1983 do prosince 1984 žalobce studoval na tovární odborné škole n.p. PAL. L. Q. U. dále uvedl, že spolu se žalobcem bydlel na ubytovně na adrese Hornopočernická 286/2 Praha 9 -

Kbely. S žalobcem v podniku PAL pracoval do dubna roku 1985, kdy se žalobce z rodinných důvodů přestěhoval do Litvínova. Spolu s tímto prohlášením byly dále předloženy doklady osvědčující působení L. Q. U. v národním podniku PAL.

30. Dne 22. 8. 2023 obdržel krajský soud sdělení od spol. SEVERA-VSO II s.r.o., dle kterého uvedená spisovna nedisponuje mzdovými listy, evidenčními listy ani osobními spisy zaměstnanců PAL, n.p.
31. Krajský soud s ohledem na shora popsany skutkový stav zjištěný ve správním řízení, ale i v řízení před tímto soudem zdůrazňuje, že soudy ve správním soudnictví rozhodují v tzv. plné jurisdikci, což konkrétně znamená například to, že soud posuzuje nejen zákonnost správního rozhodnutí, ale i skutkovou stránku věci, tedy má možnost provádět vlastní dokazování, a to i v případě kdy dané důkazy nebyly žalobcem navrženy v průběhu správního řízení. (srov. rozhodnutí nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 2008, č.j. 1 As 18/2008-68)
32. Věcná kontrola zjištěného skutkového stavu spočívá v posouzení, zda skutkové okolnosti, ze kterých správní orgán vycházel, jsou v souladu s obsahem správních spisů a zda z nich byla vyvozena správná skutková zjištění. Současně správní soud hodnotí, zda skutkový stav před správními orgány byl zjištěn dostatečně a zda učiněná skutková zjištění jsou dostatečná pro posouzení věci (Ryba, Součková, s. 67). Uvedený princip představuje jeden z atributů práva na spravedlivý proces dovozovaný judikaturou Evropského soudu pro lidská práva z obsahu [čl. 6](#) odst. 1 EÚLP (rozsudek NSS sp. zn. [7 Afs 100/2006](#)). (Blažek, T., Jirásek, J., Molek, P., Pospíšil, P., Sochorová, V., Šebek, P.: Soudní řád správní - online komentář. 3. aktualizace. Praha: C. H. Beck, 2016)
33. Krajský soud s ohledem na shora popsany princip přistoupil k doplnění dokazování v nyní projednávané věci, a to prostřednictvím dotazu adresovanému spol. Severa-VSO, s.r.o. a Státnímu oblastnímu archivu v Praze. Dokazování bylo před soudem doplněno taktéž žalobcem předloženými čestnými prohlášeními, doklady a korespondencí, coby listinnými důkazy. V souvislosti s tímto důkazním prostředkem krajský soud v intencích § 52 soudního řádu správního poznamenává, že k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jakkoli je toto pravidlo výslovně zakotveno v § 51 správního řádu, lze jej bezpochyby vztáhnout též na soudní řízení správní.
34. Z dokazování provedeného jak ve správním řízení, tak v řízení před soudem vyplývá, že evidenční listy důchodového pojištění žalobce či jiné dokumenty prokazující jeho zaměstnání v národním podniku PAL v období od 1. 10. 1977 do 31. 12. 1982, se nepodařilo dohledat, a to i přes snahu krajského soudu, který za tímto účelem oslovil jak komerční spisovnu SEVERA-VSO s.r.o., tak Státní oblastní archiv v Praze jako jediné subjekty, které jsou držiteli archiválií po zrušení státního podniku PAL, resp. jeho právním nástupci, spol. PAL a.s. Dotčené dokumenty nemá v držení ani žalovanou oslovená spol. Maloja Investment SICAV a.s., coby jedna z nástupnických společností PAL a.s.
35. V souvislosti s posledně uvedenou společností Maloja Investment SICAV a.s. krajský soud považuje za nutné přisvědčit žalobci, který v žalobě poukázal na nesprávnost postupu žalované, která oslovila právě spol. Maloja Investment SICAV a.s. s dotazem

týkajícím se evidenčních listů důchodového pojištění žalobce. Uvedená společnost dle údajů obsažených v obchodním rejstříku není držitelem dokumentů, jejichž původcem byl státní podnik PAL. Jak plyne z výše uvedeného, nástupnickou společností státního podniku byla spol. PAL a.s., přičemž ze závěrečné zprávy likvidátora této společnosti plyne, že veškerou dokumentaci této nástupnické společnosti měla v držení spol. SEVERA-VSO s.r.o. a Státní oblastní archiv v Praze. Žalovaná tak postupovala nesprávně, pokud za uvedeným účelem oslovila pouze spol. Maloja Investment SICAV a.s.

36. Žalobce pak s ohledem na závěry žalované, která v napadeném rozhodnutí vyhodnotila důkazy jím předložené v průběhu správního řízení jako neprůkazné stran nyní řešené doby pojištění, až v řízení před soudem navrhl provést důkaz čestnými prohlášeními, a to vietnamských spolupracovníků, jež s ním měli pracovat a sdílet ubytování v období od 1. 10. 1977 do 31. 12. 1982. Krajský soud dospěl k závěru, že čestná prohlášení svědků D. V. H. a V. T. D. neprokazují, že žalobce v řešeném období byl zaměstnán v národním podniku PAL. Z těchto prohlášení plyne toliko to, že v uvedeném podniku byli zaměstnáni pouze uvedení svědci. Jinak je tomu ovšem v případě čestného prohlášení prohlašujícího P.H.K. ze dne 20. 6. 2023 a L.Q.U. ze dne 7. 8. 2023, kteří výslovně prohlásili, že se žalobcem v rozhodné době v národním podniku pracovali a bydleli společně v ubytovně tohoto podniku.
37. Pokud jde o čestné prohlášení I.D. manželky žalobce, zde je nutno konstatovat nižší důkazní sílu tohoto důkazního prostředku, a to právě s ohledem na vztah osoby prohlašující k žalobci. Shodný závěr pak lze učinit ve vztahu k čestnému prohlášení samotného žalobce. Krajský soud proto tyto důkazy hodnotil toliko podpůrně. Obsah těchto prohlášení stran důvodů, pro které se žalobce rozhodl pokračovat ve studiu v letech 1983 a 1984, a stran důvodů a vymezení období, kdy se žalobce s rodinou přesunul do Litvínova, koresponduje s obsahem čestných prohlášení obou shora uvedených prohlašujících, ale i s žalobou uváděnými skutečnostmi.
38. Popsaná čestná prohlášení jakož i obsah žaloby a uplatněných námitek poskytují ucelený obraz o tom, že žalobce v průběhu celého sporného období od 1. 10. 1977 do 31. 12. 1982 byl zaměstnán v národním podniku PAL. Jeho rozhodnutí z roku 1984 pokračovat ve studiu, které v roce 1977 přerušil, je logicky zdůvodněno narozením syna v roce 1983, v důsledku čehož vznikla rodině potřeba zajistit vyšší výdělků, což bylo realizovatelné právě dosažením vyšší odborné pozice v podniku. Z čestného prohlášení L.Q.U. pak rovněž vyplývá, že se žalobce v dubnu 1985 přesunul ze zdravotních důvodů do Litvínova, uvedené koresponduje s obsahem spisového materiálu, dle kterého žalobce následně nastoupil do podniku Chemopetrol Litvínov.
39. Jakkoli si je krajský soud vědom, že čestné prohlášení, coby listinný důkaz, je nutno doplnit výsledkem prohlašujícího jako svědka, v nynější věci se soud spokojil pouze s uvedenými čestnými prohlášeními, neboť oba shora uvedení svědci (P. H. K. a L. Q. U.) jsou nyní hlášeni k trvalému pobytu ve Vietnamské socialistické republice a není tudíž možné je jako svědky k nynějšímu soudnímu řízení předvolat.
40. Závěru o tom, že žalobce byl v uvedeném období v národním podniku zaměstnán konečně svědčí též jím předložené osvědčení vydané PAL, n.p., ze dne 15. 12. 1978, o vykonání kvalifikační zkoušky v období od 6. 1. 1978 do 4. 12. 1978. Byť se jedná

pouze o cca jednorroční působení v podniku z celého řešeného období, již toto osvědčení prokazuje nesprávnost závěrů žalované o tom, že žalobce v období od 1. 10. 1977 neprokázal své působení v národním podniku. Rovněž žalobcem předložený korespondenční lístek, jež mu byl adresován a doručen do sídla PAL, n.p. v roce 1979 svědčí o tom, že v tomto podniku v rozhodném období skutečně zaměstnán byl.

41. Pokud jde o kádrové hodnocení ze dne 29. 4. 1985, krajský soud ve shodě s žalobcem dospěl k závěru, že jeho závěry týkající se „*krátké doby*“ se vztahují k hodnocení doby práce v nástrojárně, tedy ke kvalifikaci, která byla získána vyučením, nikoli k hodnocení průběhu zaměstnání žalobce od roku 1977.
42. Opomenout pak nelze ani atmosféru a trestněprávní politiku tehdejší doby, kdy za trestný čin příživnictví, spočívající v soustavném vyhýbání se pracovním směnám či v předstírání pracovní neschopnosti bez vážného důvodu, bylo v období od roku 1956 do roku 1990 možno udělit až tříletý trest odnětí svobody. Rovněž tato skutečnost svědčí o tom, že žalobce, který navíc do tehdejšího Československa přišel právě kvůli práci (vietnamští pracovníci byli pro dělnické pozice hojně poptáváni), byl v řešeném období v národním podniku zaměstnán.
43. Krajský soud tudíž všechny shora uvedené nové důkazy vyhodnotil jednotlivě, ale i ve vzájemné souvislosti s důkazy provedenými ve správním řízení a dospěl k závěru, že žalobce v období od 1. 10. 1977 do 31. 12. 1982 byl zaměstnán v podniku PAL, n.p. Za toto období tudíž žalobce získal potřebné doby pojištění a splnil tak podmínky pro přiznání starobního důchodu podle § 29 odst. 3 písm. a) zákona o důchodovém pojištění.

V. Závěr a náklady řízení

44. S ohledem na všechny shora uvedené důvody krajský soud rozhodnutí žalované i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, na něž se zrušovací důvody vztahují rovnocenně, zrušil (§ 78 odst. 1 a 3 s. ř. s.) a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Žalovaná je v dalším řízení právním názorem krajského soudu vázána (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
45. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl ve smyslu § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
46. Žalovaná, která neměla v soudním řízení úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.
47. Pokud jde o procesně úspěšného žalobce, v jeho případě jsou náklady řízení představovány odměnou advokátky za zastupování v řízení o žalobě za čtyři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, replika k vyjádření žalované včetně navržených důkazů, účast na jednání před soudem) ve výši 4 × 1 000 Kč dle [§ 9 odst. 2, § 7 bod 3 a § 11 odst. 1 písm. a), c), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu] a v náhradě hotových výdajů za čtyři úkony právní služby v částce 4 x 300 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Náklady řízení dále spočívají v náhradě za zameškaný čas 17 x ½ hodiny (§ 14 odst. 3 advokátního tarifu), celkem tedy 1 700 Kč. Dále žalobci náleží náhrada cestovních výdajů advokátky ve výši 518

Kč. Celkem se tedy jedná o částku 7 418 Kč. Tuto částku je žalovaná povinna zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho právní zástupkyně.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

České Budějovice 28. srpna 2023

JUDr. Tereza Kučerová v. r.
samosoudkyně